

פרשת החודש

א

בחדס נרlich כתהדרות ולכן מרכיס טלי,
טוי"ט.

ולהבין לדרים נקיים דברי כמכייל
(גנגורות כ' פמ"ז) בכה שמליינו כי כל המועדים
מקשר כתורה במקירים בסדר בטבע, פסח חולב
כתורה בחודש האליג, טבשות חנוך בקள, ו
וסוכות נקרת חנוך חלסייף, ומחר סס כי חניכ
(קדלה כ' ז') כי גבג מעלה גבב שומם, ופיירוטו כי
כל מה שהנו רוחים בסדר בטבע נטה נטה מעין
חוותו בדרכ טולמות בעלויות, וכציהור כו, כי
כל הטענה שהנו רוחים זהה כתולם, הטענה כזו
וולדת מלמעלה עד למטה ורך כל הטולמות, מד
ניתלנט גס בסדר בטבע, ומכתפער טדור
בטבע יכולין לנו לדעת כי יש הטענה רוחני מעין
חוותו בכתפער שנראה טולם בטבע, וכוח
בכתחיה שהיתה גם. בנת (י:) בנות פת
לחינוק לרייך לאודיט להמו מה עמיד לי חמל
חבייה שליף לי מתחה כי כל המקירים בסדר בטבע
בשם כתפקיד לי מתחה לדעת טבעת כהו יט
הטענה רוחני, מעין הווון המקירים רוחים
בסדר בטבע. ודריך זה רוחים לנו מה שתלהה
כתורה בג' ונגישים במקירים בסדר בטבע, כי הס
חוות ניסן נקרת כתורה חוות האליג, חוות שיט
זו רוח של תחי' וכי הדריך בטבע געוכ'ז', וזה סימן
שהז' וולדת כתפער של תחי', ובכתפער נתלנט
הף געוכ'ז' בגעמי, מה' כו' זמן האליג, ולכן
רהיי סכזמן יכ' קודס לך', ועל כל הדעת כי
זמן זה יכול כו' לקבל רוח של תחי' געוני
רוחניות, וכוח זמן כתהדרות, וכן כוח כלל
ברגניות כו'ס.

החדש הזה לנו הרבה הדרושים לרשות כו
לכם לחוזיו בסנה, (סמות יב' ב'), ונספרנו
מספר טפ"י פשנות, שעדר חיון כזמן צלו, כי
משועבד להצמת צזמן לטובות לדונו, ועכשו
כחודש הזה לכם, כתהדרות מסוירות צידכם לטבות
בבם קרלונכם, וממדירות מטה דכלן מגואר
עין כל התחמשות מה חמימות לכלל יסראל, כמו
זהםו בחודש הזה לכם – בחידושים הזה לכם,
שטכתיו נטעו גניי צעלים מל כזמן, בסם
בכינגה למלא מסדר בטבע, כמו שדרשו חז"ל
הין כל חדש חחת כסמתה 1234567 חבל למטה מן כסמת
ית, וגני יסראל' בסנתון לכם פרשת החודש נכנסו
תחת בוגנה של למלא מסדר בטבע,ritis לכם לכם
שייכות לבלתיו מן כסמת. וצפראך זו של
בחודש הזה לכם נכלל בסם צעלים מל כזמן, כמו
שדרשו צירופלמי לקל גומל טלי, מהס ב"יד
מעכריין מה בסנה זו צהוב נת' נ' נחלותי
חווריין, כזמן מסור לכם, וכטעם גזב כו', כי
בשם שייכים לבוגנה למלא מסדר בטבע, ולכן
בשם נעלים מל בטבע, ומה ביה לכם מה חמימות.
אחר הרוחב

חדש בוגנה מורה על מה כתהדרות
געני, כמו שollowרים צנושה כזרכה צעה קידוש
בוגנה, בסם טהידים נכתהדרות כמותה. ובעת
סנתון לגן כפרשת של בחודש הזה לכם, ניתן
לבם מה כתהדרות, טלי מורה חמימות בוגנה,
ונחלמי רניינו יונס נמס. צרכות קקעו בכל
עין של חמימות בוגנה כוח חזון פצום, וכדאי
גנט. רוחם בסנה פטמים כל גליהקה פעמים כל
בקלה, וכוח חזון נסדר בטבע, ולמה מרמזו
בכלן מל מני של כתהדרות. ומתראים כי לפי

בכמ' כל כתחדשות, ויקס מלך חדש, ווילמו שחדש
גזרותיו, ולמ' ידע מה יוסף—וילמו ח'יל טסה
עלמו כלילו מה ידע, ומפני מה למרי כה
בכתחדשות כזיר לישרול, כי אין כל חדש תחת
השמש, ורק שע"י בגנוי כי חסר לבס כה
בכתחדשות ווילמו נבי' כמלכים, ע"ז נמלו בס
ברוח כתחדשות, כי דעת זיורית נמנת רוח
בתחדשות עצור כלל ישרול, אף אין כלל ישרול
משחמים נב גוטליים מותוו כהה חמוץ'ע, וחכו
כוית כמד' עתה י████ס חדש מה חלקיים,
שבמלכים הכלו מה חלק בתחדשות כזיר
ליישרול.

גאולת כלל יפהן כי כבשו לנו זוז
ברוח כל כתובות, וכתחלה בגוֹלָה כיinch
כפלצת כל כבושים כזאת לנו, שכנויות כתחילה
צפת ויקס מלך מדין, כבמוריים נטלו מה
בכתובות מגנוי, וככנה מר לבם כבושים
לבם כי התחלה בגוֹלָה, צוח לבם גזרה מה
כבושים כי צפת שהמר לבם משלע"כ היה
כפלצת כל כבושים כזאת לנו, קדשו כי כביה
כבש רוח כתובות. ולכן יט כו"ה לתחילה
במג'וכ כל סיפור יי"מ מר"ח, כמו טהומליים
בבגד"פ יכול מרלה חודש, [וכגדי חסדים כי
כו"ה צגנו. המת]. כי צויס ר"ח ביתך כתחלת
בגוֹלָה ע"י קריית כפלצת, בכזיב נחוכס רוח
כתובות.

בנישן נגרה בועלם גמעסָה, וכדערִי קתום.
גערלה בסענָה שאלו וחלו זדרִי הַלְקִיס חַיִס, ותַּזְרִי
כֵּי גַמְחַצְבָּה וְגַנִּיסָּן גַמְעַמָּכָה, וְגַרְלָה מַודָּס נִיכְפָּן
גַרְלָה הַדְּבָר, וְזַיוֹס כָּזָב כֵּי כָ, וַיַּפְחַד גַּלְפִּיו^{גַּלְפִּיו}
גַשְׁמַת חַיִס", וְזַיוֹס כָּזָב צָבוֹ כֵּי צְרוּחָה כְּהָדָס,
כֵּי צְרוּחָה בֶּל כָּלְל יְשָׁרָהָל, סְגֻנָּתוֹ מְהִין לִים, לְעַטָּס
כֵּ, וְכָמוֹ שְׁחִיתָה גַכּוֹרִי, שְׁכָמְלָךְ כּוֹזְרִי בָּהָל מְחוֹתוֹ
הַיָּק כֵּי יְלִיתָה כָּלְל יְשָׁרָהָל, וְחַמְל לוֹ סְכִי גַּנְתָּה

ובן הנו רוחים כי גשם וועל כס גורמים
קמיחכ דעתך"ז, ומליינו עוד שגשם וועל כס
גורמים חיית במתהיס, על פורח מהיכו, כי גשם
ביסודה כוח כח של חיות, וכח זה של חיות יולד
עד לנולס כזאת בטבעי, גשם חיית כזאת מוגדל
לחיות במתחים, וזה נכלל זמה שליחת נח"ל שדי
שלמל לעולמו די, שלמעס כחיות לדברים
בגנטמייס, האל זיסוד חיית כזאת של גשם יט
ככו מה לחיות מתהיס, ולכן תקנו ח"ל גזרות
בגנטמייס כתהיית במתהיס, כי בגשם ביסודה יט צו
כח כחיות לחיות מתהיס, וכן כל ככצפנות כולם
סמלינו כסדר בטבע, כס רק לנו בסגמי^ר
לככצפטע ברוחני צוינדה צעה בכיו.

לכון אף שחידות כלגנָה כוֹה עניין טכני,
מורכב כוֹה על כה בכתחדשות, כי חס לערן בכחדות
נறילב טהו נמחדרת כלגנָה, וית לזרות צטולס
בגנטמי של כתחדשות, זה לסייע טהו גנחיםין כי
גנָה מעל גנָה זומר יז רוח של כתחדשות,
ושברלהט חודש זמן שנמחדרת כלגנָה, יכול כחדס
לחודש מה טלמו, ולקצ'ל סיוע מכח בכתחדשות
כיוולד ברא"ה, וכח בכתחדשות זה נמסר ליישרל
כעת שייהיו ממלאים, פניתן לכטס כפלהה של
כחודש זה נכס, כה כחידות מסור ציד צי
ישראל.

ב

בתיב וייקס מלך חדץ, ויהמיו ח'ז'יל (סמו"ע פ"ה י") רצניין פתחין פתיח לכהני קלה (כוזע כ' ז') צב' גנדו כי צניש זריש ילדו עתה יהכלס חדץ ה'ת חלקיים, למדך כצמת יוסף כפלו צריית מילך חמלו נבי מורייס וכוי' לקויס מכ שנחלמר עתך יהכלס חדץ ה'ת חלקיים, מלך חדץ שעמד וחודש טלייכס ניזוותיו, ע"כ, ומפלס חיידושים כרוי"ם ז'ל דכרי במדרכ, (ע"י ספ"ה צמות חללי'ה). כי קאכ' לאCMDRחן לין צה' נכהמורייס

גָּדְלֵיהֶן

כלג, וחכו חכליות כדייזור כל מהדרס, ביגוח בידי
כתגליות כבוד טמים, וכן כחצ'ן רצ'י (במאות ז' ח')
כיו' ל' נזיח כו' מלצון דיזור, שמאםיע לטס דבר
כ' ודערי תוכחות, וככוא' מלצון ייע' שפתים,
עוי'ס, כי עיקר יסוד כדייזור כו' לדבר דבר כ',
ולכן נגי' שמדבר דבר כ' נקלח גל' דיזור, כי כו'
שייך לאבעס דיזורי שנטזלו נגרה מהדרס. וכן
הייח' צמורות שלוכ'ץ המר לכל כנראהו לנו
ונרננה לב', כי זכו עיקר חכליות נריה'ת מהדרס
שיטול'יה מן בכח אל כפועל בכבוד טמים ביט'
בכגירותך.

ידעו ממספריך בסיס כוכביך כי גמלים כי
כדייזור גנות, וככוגה זא, כי הפניות ומילפון
כלב כל פלן ישלחן כי גנות, כי הכלב כל כלב
ישלחן כוח ציור נגיד וחלקי חלקיים, כי דעתם כלב
זא לידי גלי ככבודם שמיים בית כספיות, אז
נקלה כדייזור כוח גנות, וכן חמר דוד כמלך
ע"כ כויהם ממוגר נפשי להזאות ה'ת שמן
(חכמים קמ"ב ח") בוגעת שבגופך כיהם כבוגר,
ח"ה נדוח לידי גלי ככבודם שמיים, וכן כחפllen
דוד כמע"כ כויהם ממוגר נפשי, טיכו זיכות
בגופך נדוח לידי גלי, וזה להזאות ה'ת שמן, אלה
יכה זיכויתו להזאות לאצ"ת, ולגנות גנוד
שמיים. וכך בבחילה בריחת כלדים, בר"ח ייסן,
כ"י כויפח נלפיו נסמת חיים, וכזה כה כדייזור
שיטין לבולד, כן גמלים חיים באז, כטה"
בריחת ובתכחות עס ישלהן, צפלהה כל כחו דב
כח לבס ניתן לבס כה כדייזור, וילך כדיינור
מכונאות.

קרבן פסח מלינו שיט לו סיוכות עס כה
כדייגור, וכדליךיה צספrios של פסח בוה פס-
סח, שעד זו כי כדייגור גננות, וצפסח יהל מן
גננות, טע"י קלנן כפסח נחקרנו לאכז"ת טיכר
זיכולחס נכוודות לאכז"ת, וכי יוליה מון כמסגר

החת, וכקצת לו לין סייך דבר כח ותוי כי כי
בנת החת כי כי כמו גורייה חדשה של גני
וכתסויות מהין ליט, סגנעת שנחלמר לאס כחדות
כח לאס, זכ כדור כי כי כמו מהלמר יקי הו,
ככפחת רוח חייס צעדי ישלאל, ויה נתחוו לאס
כ).

2

פרשה זו של בחודש כ' נס נחמלת
כבר בקדמוך לכהן גוי של קרבען פסח, ובפסנות
מפלסיהם כי בכדי שידעו סדר כימיים, ולחיצה יוס
כוהל טבורה לחודש, כי יוריך לקביעות בחודשים
מקודם, אבל זההמת הפלסה של בחודש כ' נס
כיהל בקדמה לכהן גוי של קרבען פסח, רק ע"י
בכח של בחודשות כי נס סיוכות נכמאות
כהלו, וג'ייתה, לפי מה שהזכיר ע"י מהלמר של
בחודש כ' נס מתחוו צנ"ז נעם, והוא ביו יכולין
לקודל כהן גוי, סמוקדס כוונתו לכוית עס כי בכדי
לפעימות כינויים בחן.

כתיב (גרסאות ב' ז') ויפח צהפיו נסמך
חיים וכי כהדים נרפא חי', ופירות כתרגנות וכוכ
כהדים לרוח ממלאה, וכלסון צווח'ק נמלל קדס
כ', כי עיקר חסימות כהדים על דבר הכרחיים
כהוד ככח כדיזור. ומעלת כדיזור כו' כי כדיזור
נקלה כתגנות עמוק כלב, מכך שעה בידי גלו
כוחות כפנויים של כהדים, וחללית גרייה
כהדים כי שכדים יוציאו נזוד טמיים מכוניהם,
ולגנות בכזוד טמיים כלב, וחכו ככח כדיזור שיט
כהדים. ולכן מליינו דളיתן צווח'ק (נפתח חילקו)
מלחמות פה תושגע'ס קריין לא, כי פה נקלה
מלחמות, כיינו סוף הכתנות שעה בידי גלו, כי
ישן דרים הבמולדים מה במחטב, וממחטב
טה ידי דיזור, וכדיזור כו' בגמר, ולכן מליינו
בלזון פה גומל, שכדיזור כו' הכתנות כלב,
וכלסון בחוגת הלגנות שכדיזור כו' קולמוס

כתהדרות, וכמלחמָל ככחוב נב' מכוּר גַּרְעֵל לִי הַלְקִים וְרוֹחַ נְכוֹן חֲדַשׁ זְקָרְנוֹ. וְלֹכֶן גַּרְעֵל כֵּל הַחַדְרוֹת לְכַיּוֹן עַלְמוֹ לְקַדֵּל כְּרוֹחַ כְּתַחְדְּרוֹת.

צריך כהדרות לעונות בכונת מיוחדת לכיוֹת מוכן לקדול רוח כתהדרות, ולein לו לסמון ד Zukriyah כפרשה לחודש ד' לו, כי גַּרְעֵל לְכַיּוֹן ככליים לקדול כרואה כתהדרות זיירד זקריה כפרשה, ודנער זב למדנו מקיז מגני יסראל צהרין מלרים, שצמינו להט כפרשה מפיו של מזב רצינו ע"כ, וצודחי פעל הכרזב יותר מקריה כפרשה צומניינו, וכי סכינה מדגרת מתוק גרוינו, ותעפ"כ לחור קרייה כפרשה מתו צני יסראל צג' ימי חפילה, וכמו שהמראוי חיזיל על בפסוק וחמשיס עלו צג'י, חד מחמץב ילהו וד' חלקיים מתו צג' ימי חפילה, מהלו האנזיס ליה כי רוחויס לקדול כרואה כתהדרות, כי טהנו ליריכיס לפשות בכונת לקדול כתהדרות שנחלכ נמתנה ממלאוט נכלל יסראלן.

שיכי זיכוֹלָתָס לְדָרֶר כְּבוֹד מֶלֶכְתָּו יְהָיָה צְטוֹלָס וְגַם. (פסחים פ"ה:) צוֹתָה פְּסָחָה וּבְיַוְלָה פְּקָעָה הַיְגָלָה, רֹוְלִים הַנוּ כֵּי הַמִּוְרָתָה כְּכָלְלָה זְיַקָּן פְּסָחָה, כֵּי מַיְיַיְךְ קְרִיבָן פְּסָחָה יוֹלָה כְּדוֹזָר מְכֻנָּות, וַיְתַקְיִים כֵּי כְּזַוְיִיחָד מִמְּסָגֶר נְפָזֵר, וְמֵה: יָכוֹל לְוֹמֵר כָּלְלָה זְחָכוֹ כְּקָדְמָתָ פְּרָצָתָ כְּחַדְדָתָ לְקִרְבָּן פְּסָחָה, שְׁמֵעֵי כְּפָלָשָׂת זֶלֶת קִידּוֹסָ כְּחַדְדָתָ, כְּזַיְפָמָ כְּלַפְיָו נִסְמָת חַיִּים", יָכוֹל בְּנֵי לְעָשָׂות חַחְיָה כְּקִרְבָּן פְּסָחָה.

ובכל זנֶה צעת קרייה כפרשה נחטוויה כפחמת רוח חייס זכָל יְסָרָהָל, וכדְחוּתָה צְמָפְרִיסָה כקריה ממעורר כזָמָן, וגְפָרָעָן כְּמָהָז צְמָלָרִיסָה טְיַיְקָרִיה כפְרָשָׂת זֶלֶת כְּחַדְדָתָ כֵזֶב נְכָסָה כֵּי כְּמַתְחָדָות צְגָנִי יְסָרָהָל, צְדָחָי יְכוֹלֵין לְזָכוֹת לְכַרְועַח כְּתַחְדְּרוֹת עְיַיְקָרִיה כפְרָשָׂת, וַיְכֹלֵין לְבָתְחִיל מַחְדָּשׁ לְעַזּוֹת כְּצִיִּית, הַחַדְדָתָה כְּכָנָה לְקַדֵּל כְּתַחְדְּרוֹת, וְאַוְלֵי זֶבֶחֶן כְּכָנָה זֶמֶר שְׁמָרִים פְּרָצָתָ פְּרָחָ לְפְרָצָתָ כְּחַדְדָתָ מִפְנֵי זְכִיָּה מְכֻרָחָן זֶלֶת יְסָרָהָל, זְמָרִיכָן טְבָרָה לְקַדֵּל סְרוֹחָה

ראש חודש ניסן *

א

צְגָנָים, כי יְסָרָהָל לְכֹנֶת וַיְסָרָהָל טַס הַצְּגָנָים, כמו שכתוב וצרכתי לכט כריאת רחלסוייס, פירעוש, בכונת על הצגנאים, וכריאת בכונת גַּלְגָּלִיות, וכדְלָמְרִין גַּם. צ'ג' (קטע): גַּמְיָרִי דָלָה כָלְלָה צְגָנִי

בְּטוּר (חו"ח ס"י תי"ז) מַכְיָל צְסָס פְּרָקִי, דָרְלִיעָזָר, טְכָנָן רְגָלִיס כָּס כְּגָדָל כָּנָן הַדָּזָות, פְּסָחָה כְּגָדָל הַבְּרָכָס, צְצָוָות כְּגָדָל יְהָקָק, וְסְכוֹכָה כְּגָדָל יְעָקָב, וכי"ג לְהָזָי חֲדָשִׁים כָּס כְּגָדָל סי"ג

יכן מבואר ברמב"ן וברבינו בחיה ימי אפיקלה היו בחודש ניסן, ועי' בחת"ס על התורה שמפרש לשון הכתוב "דבר אל כל עדת ישראל". כי בעת שנאמרה פרשה זו עדרין היו כל בני קיימים, וכלכם טמאו פ' החודש וקבלו הרוח ההתהדרות שיש בהפרשה עפ"כ מתו, כי לא היו ראויים לקבל הרוח ההתהדרות, כי אין קריית הפרשה די, ובחד"א מביא בשם הרוקח השלשת ימי אפיקלה היו בחודש אדר, עד י"ג באדר, ולכך חשב המן שהיה ביכולתו להתגבר על היהודים בימים אלו, והיהודים נצחו אותו, והי' ליהודים הייתה אוורה).

מתוך דרשת שאמר בר"ח ניסן תשל"ט, ומתחילה אותן בעד אמצע אותן ג' הדברים הם בעיקר מחושם ממשוואל פ' ויקרא